

Ο Πλάτων και ο Αριστοτέλης για την αυτο-αναφορικότητα της αισθητηριακής αντίληψης

Περίληψη

Η κεντρική θέση της εργασίας μου είναι, ότι η ανάλυση του Αριστοτέλη για την συνείδηση των αισθητηριακών μας εμπειριών γίνεται καλύτερα κατανοητή αν εξεταστεί σε σχέση με τον Χαρμίδη του Πλάτωνα, και συγκεκριμένα με το επιχείρημα του Σωκράτη, το οποίο αφορά στην αυτο-αναφορικότητα της αισθητηριακής αντίληψης (*Χαρμίδης* 167c-169a). Το επιχείρημα αυτό θα πρέπει να ενδιέφερε τον Αριστοτέλη στο μέτρο που υποδεικνύει στον αναγνώστη να διακρίνει ανάμεσα σε διάφορα είδη σχετικών όρων, να εντοπίσει ποιά είδη επιδέχονται αυτο-αναφορικής σύνταξης και ποιά δεν επιδέχονται, και να εξετάσει (μεταξύ άλλων πραγμάτων) τι λογής αυτο-αναφορικότητα προσιδιάζει στην αισθητηριακή αντίληψη. Στο δεύτερο μέρος της εργασίας μου εξετάζω πώς ο Αριστοτέλης πραγματεύεται αυτά ακριβώς τα θέματα ορμώμενος από το Πλατωνικό κείμενο. Στο πρώτο μέρος παρουσιάζω επιλεκτικά την ερμηνεία μου του εν λόγω Πλατωνικού κειμένου.